

ŘÁD PRO KAZATELE

OBSAH:

Preambule

Oddíl A. Společná ustanovení o kazatelích

- Čl. 1. Povinnosti kazatele
- Čl. 2. Práva a nároky kazatele
- Čl. 3. Způsobilost k ordinované službě kazatele
- Čl. 4. Volba kazatele
- Čl. 5. Opakovaná volba kazatele
- Čl. 6. Ukončení služby kazatele ve sboru
- Čl. 7. Administrace a zastupování
- Čl. 8. Kazatelé pověřeni službou v jiných institucích
- Čl. 9. Způsobilost kazatelů jiných církví k ordinované službě faráře nebo jáhna

Oddíl B. Faráři

- Čl. 10. Odborná příprava farářů
- Čl. 11. Vikariát
- Čl. 12. Působnost farářů
- Čl. 13. Kazatelský statut

Oddíl C. Jáhnové

- Čl. 14. Příprava jáhnů
- Čl. 15. Působnost jáhnů

Oddíl D. Ordinovaní presbyteři a předčitatelé

- Čl. 16. Společná ustanovení pro ordinované presbytery a předčitatele
- Čl. 17. Ordinovaní presbyteři
- Čl. 18. Předčitatelé
- Čl. 19. Pastorační pracovníci a katecheti

Oddíl E. Zkoušky

- Čl. 20. Zkušební komise
- Čl. 21. Obsah zkoušek
- Čl. 22. Prováděcí ustanovení o zkouškách uchazečů o službu ordinovaných presbyterů
- Čl. 23. Kazatelský revers

Oddíl F. Závěrečná ustanovení

- Čl. 24. Platnost řádu

Preambule

Československá církev evangelická (dále jen církev) povolává muže a ženy, u nichž rozpoznala vlastnosti a vědomosti potřebné pro správu sborů, vedení služeb Božích a pastýřskou péči o jednotlivé členy církve, a pověřuje je kazatelskou službou.

Od svých kazatelů a kazatelek církev očekává, že budou ve své službě osvědčovat opravdovou víru, která cele spoléhá na Boží milost stvrzenou dílem Ježíše Krista. Očekává, že budou žít pravdivě a čistě, a tak dosvědčovat, jak moc Ducha Kristova obnovuje vnitřní život člověka i vztahy mezi lidmi. Očekává i upřímnou a stálou touhu po vzdělání a pohotovost dát všechny své schopnosti do služby Bohu, který kazatele a kazatelky povolává prostřednictvím církve ke svému dílu.

Církev si je vědoma toho, že kazatelský úkol znamená zvláštní a v jiných povoláních neobvyklý nárok nejen na kazatele či kazatelky, ale také na jejich manželky či manžely, i na všechny členy jejich rodin, neboť povolání kazatele smazává hranici mezi prací, službou a soukromím. V důvěře, že kazatelé a kazatelky tuto skutečnost zrale zvažují, očekává od nich církev, že budou své rodiny a vztahy v nich spravovat tak, aby byly v souladu s Kristovým evangeliem.

Od svých sborů církev očekává, že budou oporou kazatelům a kazatelkám, které si povolaly, i jejich rodinám, a ve vzájemné lásce a spolupráci s nimi vytvoří takové podmínky, v nichž budou kazatelé moci co nejlépe dostát poslání, které jim církev svěřila.

Oddíl A. Společná ustanovení o kazatelích

Čl. 1. Povinnosti kazatele

1. Církevní sbory povolávají podle svých potřeb a možností na místa zřízená církví faráře a jáhny (dále jen kazatele), svěřují jim kazatelské, katechetické, pastorační, vzdělávací, správní i administrativní úkoly a vyžadují jejich věrné plnění.
2. Církev očekává, že kazatel bude svou službou i svědectvím vlastního života zvěstovat a stvrzovat evangelium Ježíše Krista podle Písem, Bohu ke slávě a lidem ke spasení.
3. Kazatelé a kazatelky jsou na základě svého kazatelského slibu povinni zachovávat mlčenlivost o věcech jim důvěrně svěřených.
4. Církev vyžaduje od kazatele, aby řádně a včas plnil povinnosti, které mu ukládá **církevní zřízení** a řády, i úkoly, jež mu podle nich ukládají nadřízené církevní orgány.

5. Velikost pracovního úvazku kazatele a přesný rozsah a obsah jeho práce ve sboru stanovuje povolací listina vytvořená v souladu s **Pravidly povolávání kazatelů a kazatelek**.
6. Církev vyžaduje od kazatelů, aby se zdržovali činnosti, která není v souladu s jejich úřadem nebo je v konání jejich povinností zdržuje nebo ruší.

Čl. 2. Práva a nároky kazatele

1. Kazateli přísluší ve správě církve práva, která jsou dána ustanoveními **církevního zřízení** a řádů.
2. Kazatel má za svou službu nárok na plat podle platového řádu pro kazatele, který stanovuje synod.
3. Kazatel má nárok na byt, který mu poskytuje sbor. O podmínkách užívání bytu uzavře sbor s kazatelem smlouvu na dobu určitou, na kterou je kazatel sborem povolán. Smlouva pozbývá platnosti ve chvíli, kdy skončí kazatelovo povolání ve sboru. Smlouva nabývá platnosti po schválení nadřízeným správním orgánem. (viz též **ŘHC čl.2 odst.5** a **PPK část C-1 - odkazy JP**)
4. Kazatel má právo na úhradu výloh, které mu vznikají v souvislosti s jeho službou sboru. Tyto výlohy hradí sbor po dohodě s kazatelem podle obecně platných právních předpisů.
5. Vyžaduje-li sbor od kazatele trvale plnění úkolů, které nesouvisejí s kazatelským povoláním, má kazatel právo sjednat se sborem plnění těchto povinností a odměnu za ně zvláštní dohodou. Dohoda podléhá schválení nadřízeného církevního orgánu.
6. Kazatel má právo na dobu odpočinku v pracovním týdnu a na dovolenou v rozsahu stanoveném obecně platnými právními předpisy. O podrobnostech dovolených kazatelů rozhoduje synod. Dovolenu uděluje po dohodě kazatele se správním orgánem sboru na kazatelovu žádost příslušný senior.
7. Po každých pěti letech služby může kazatel požádat o udělení dlouhodobého studijního volna na dobu tří měsíců. Studijní volno uděluje po kladném vyjádření příslušného staršovstva a seniorátního výboru synodní rada. (viz též **PCVK oddíl D - odkaz JP**)
8. V každém kalendářním roce může kazatel požádat o udělení krátkodobého studijního volna na dobu dvou týdnů, pokud v témže roce nežádá o udělení studijního volna podle odst. 7. Studijní volno uděluje po kladném vyjádření příslušného staršovstva seniorátní výbor, který o udělení studijního volna bez prodloužení informuje synodní rada.
9. Žádost o udělení dlouhodobého studijního volna musí obsahovat studijní plán či pracovní projekt, z něhož je zřejmé, jakým způsobem chce kazatel studijního volna využít a jak hodlá výsledky své práce prezentovat. Doba studijního volna bude financována, pokud nebudou získány prostředky z jiných zdrojů, úhradou z personálního fondu do výše základního platu včetně pojistného.

Čl. 3. Způsobilost k ordinované službě kazatele

1. O zvolení v některém církevním sboru se může kazatel ucházet pouze s platným osvědčením o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna v církvi. Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna uděluje synodní rada.
2. Ztrátu způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna vysloví synodní rada vždy po právoplatném rozhodnutí pastýřské rady o ztrátě způsobilosti k ordinované službě a v případech, kdy farář nebo jáhen, který ukončil kazatelskou službu v církvi, nepožádá o zachování způsobilosti k ordinované službě.
3. O zachování nebo ztrátě způsobilosti k ordinované službě jedná synodní rada, když farář nebo jáhen ukončí kazatelskou službu na určitém místě v církvi, nepřijme jiné kazatelské místo v církvi, není církví povolán k jinému druhu služby nebo odejde do důchodu, pokud do šesti měsíců od ukončení služby požádá o zachování způsobilosti k ordinované službě. K žádosti je nutno připojit vyjádření staršovstva sboru, jehož členem žadatel je, a vyjádření příslušného seniorátního výboru.
4. Zachování nebo ztrátu způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna vyslovuje synodní rada zvláštním rozhodnutím v každém jednotlivém případě. Ztráta způsobilosti k ordinované službě nabývá účinnosti doručením písemného rozhodnutí kazateli.
5. Obnovení způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna, jenž způsobilost ztratil, je možné za podmínek, které v každém jednotlivém případě určí synodní rada.

Čl. 4. Volba kazatele

1. Kazatel je ke své službě v církvi povolán na dobu určitou volbou ve shromáždění příslušného sboru podle ustanovení **Jednacího a volebního řádu**. Volba nabude platnosti po potvrzení synodní radou.
2. Doba určitá, na kterou je kazatel povolán, nesmí překročit 10 let nebo konec kalendářního roku, ve kterém kazatel dosáhne 65 let věku. Od roku, kdy kazatel dosáhne věku 65 let, může být volen vždy nejvýše na dobu 3 let.
3. Správní orgán příslušného sboru dohodne s kandidátem před volbou návrh povolací listiny, která stanoví dobu, na niž je kazatel povolán, a rozsah i podmínky jeho práce ve sboru. Přílohou povolací listiny mohou být další dohody.
4. Má-li být kazatel povolán k plné nebo částečné službě ve středisku Diakonie ČCE, s nímž příslušný sbor spolupracuje, nebo v Diakonii ČCE, uzavře správní orgán příslušného sboru před volbou se správní radou střediska Diakonie ČCE nebo se správní radou Diakonie ČCE písemnou dohodu o podmínkách služby kazatele ve středisku Diakonie ČCE nebo v Diakonii ČCE.
5. Na základě návrhu povolací listiny, případně dohody se střediskem Diakonie ČCE nebo s Diakonií ČCE, požádá správní orgán příslušného sboru

prostřednictvím nadřízeného církevního orgánu o vydání pokynu k volbě. Synodní rada vydá pokyn k volbě, pokud povolací listina a další dohody nejsou v rozporu s církevním zřízením a řády a pokud nižší správní orgány nevznnesou proti volbě důvodné námitky.

6. Synodní rada volbu kazatele potvrdí, zjistí-li, že volba byla vykonána v souladu s **církevním zřízením** a řády. V opačném případě prohlásí volbu za neplatnou.
7. Potvrzením volby se kazatel ujímá své funkce a mezi kazatelem a církví, tj. povšechným sborem, vzniká služební vztah, jehož obsah určuje **církevní zřízení**, řády a povolací listina.
8. Po volbě církevním sborem jsou kazatelé do služby sboru na novém místě uváděni instalací v bohoslužebném shromáždění, zpravidla do 30 dnů po nástupu. Podrobnosti určuje Agenda Českobratrské církve evangelické.
9. Byl-li zvolen někdo, kdo již zastává místo kazatele, smí dosavadní působišť opustit teprve po potvrzení nadřízeného správního orgánu, že tam splnil všechny své povinnosti.
10. O předání úřadu se vyhotoví zápis, který podepíše odcházející a přejímající kazatel, kurátor sboru a zástupce nadřízeného správního orgánu. Opis zápisu se neprodleně zašle synodní radě.
11. Po dobu, na niž je kazatel povolán ke službě v určitém sboru, není volitelný ke službě v jiném sboru. Dispens uděluje synodní rada na žádost kazatele po projednání se správním orgánem příslušného sboru a po souhlasném vyjádření příslušného vyššího správního orgánu.

Čl. 5. Opakovaná volba kazatele

1. Opakovanou volbu podle **CZ § 12 odst. 9** musí podstoupit kazatel, kterému skončí doba určitá, na niž byl povolán ke službě ve sboru. Pokud ve volbě kandiduje více kazatelů, nejedná se o opakovanou volbu.
2. Opakovaná volba se musí konat vždy v tom roce, kdy kazatel dosáhne věku 65 let.
3. Opakovaná volba musí být vykonána nejpozději do uplynutí doby, na kterou byl kazatel ke službě ve sboru povolán, nebo do konce kalendářního roku, ve kterém kazatel dosáhne věku 65 let.
4. Není-li kazatel v opakované volbě znovu zvolen nebo nedojde-li k opakované volbě, zaniká povolání kazatele ke službě v příslušném sboru nejpozději uplynutím 6 měsíců od konce lhůty, ve které podle odst. 3 měla opakovaná volba proběhnout.

Čl. 6. Ukončení služby kazatele ve sboru

1. Služba kazatele v církevním sboru končí povoláním do jiného sboru, podáním rezignace na povolání kazatele v církvi, nebo odvoláním ze služby.
2. Rezignaci podává kazatel správnímu orgánu příslušného sboru. Ten ji postoupí úřední cestou synodní radě, která s kazatelem ukončí pracovní poměr.

3. Rezignaci podává kazatel zejména tehdy, hodlá-li odejít na odpočinek nebo odejít z církevní služby.
4. Ze služby ve sboru může být kazatel odvolán synodní radou na základě právoplatného opatření pastýřské rady, na základě výpovědi ze zaměstnaneckého poměru v církvi nebo na základě rozhodnutí synodu o zrušení sboru.
5. Služba kazatele v církevním sboru končí, přijal-li jiné plnočasové zaměstnání. Od tohoto ustanovení může synodní rada ČCE udělit dispens v případě, že kazatel přijme plnočasové zaměstnání v zařízení církevní služby ČCE (viz **CZ § 5 odst. 1** [CZ § 4 odst. 1])

Čl. 7. Administrace a zastupování

1. Není-li místo faráře farního sboru obsazeno, nemůže-li farář vykonávat svůj úřad po dobu delší než 3 měsíce, nebo je-li na místo kazatele farního sboru povolán jáhen, ustanoví senior po projednání se staršovstvem tohoto sboru a s farářem, který má být ustanoven, administrátora sboru z farářů seniorátu. Administrátorovi přísluší všechna práva a povinnosti kazatele sboru. Ustanovený administrátor je povinen tuto funkci přijmout a řádně ji vykonávat. Administrátor uzavírá se staršovstvem administrovaného sboru smlouvu o náplni práce administrátora, kterou schvaluje seniorátní výbor. Smlouvou nemůže být náplň práce administrátora sjednána v menším rozsahu, než jaký stanovuje minimální náplň práce administrátora sboru schválená synodem. Není-li uzavřena smlouva o náplni práce administrátora, řídí se rozsah práce administrátora **minimální náplní práce administrátora sboru** schválenou synodem.
2. Nemůže-li kazatel pro dovolenou, nemoc, či jinou příčinu vykonávat svůj úřad po kratší dobu, ustanoví senior v dohodě se staršovstvem na potřebnou dobu jeho dočasným zástupcem jiného kazatele seniorátu.
3. Při výkonu jednotlivých církevních služebností se mohou kazatelé po vzájemné dohodě a v mezích svého pověření zastupovat. Oprávnění takto zastupovat mají i kazatelé, kterým byla ponechána způsobilost k ordinované službě faráře nebo jáhna a církví ordinovaní učitelé bohosloví.
4. Na požádání člena církve může při církevní služebnosti zastupovat místně příslušného kazatele s jeho výslovným souhlasem jiný kazatel církve. Odepře-li místně příslušný kazatel svůj souhlas, může jej udělit po slyšení příslušného staršovstva a kazatele senior.

Čl. 8. Kazatelé pověření službou v jiných institucích.

1. Kazatele, kteří působí v jiných institucích, ve smyslu kazatelského reversu může synodní rada touto službou pověřit. V tom případě zůstává jejich ordinace v platnosti.
2. Seniorátní kazatel je jednak ordinovaný kazatel volený konventem ve smyslu **§ 12 odst. 2** a dále farář nebo jáhen, který nevykonává funkci správce sboru, protože působí v institucích seniorátního charakteru ve smyslu kazatelského reversu (např. pracuje v kanceláři seniorátu, vyučuje

na církevních školách seniorátního významu, pracuje ve vězeňské duchovenské službě, v nemocnicích, domovech odpočinku).

3. Kazatel povšechného sboru je jednak ordinovaný kazatel, volený synodem na základě vlastní žádosti a doporučení synodní rady ve smyslu **čl. 12/3** a dále farář nebo jáhen, který nevykonává funkci správce sboru, protože působí v jiných institucích celocírkevního charakteru ve smyslu kazatelského reversu (např. pracuje v kanceláři synodní rady, je učitelem bohosloví na ETF UK, na církevních středních a vyšších odborných školách, v ústředí Diakonie, ve vězeňské duchovenské péči, v armádě, ve sdělovacích prostředcích).

Čl. 9. Způsobilost kazatelů jiných církví k ordinované službě faráře nebo jáhna

1. Kazatelům jiných evangelických církví, kteří do církve přistoupili, nebo jimž bylo propůjčeno členství, může synodní rada vydat osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře nebo jáhna v církvi, splňují-li požadavky tohoto řádu. Ordinance udělená v jiné evangelické církvi se pak uznává i pro Českobratrskou církev evangelickou.
2. Kazatelům a duchovním jiných křesťanských církví než evangelických může synodní rada vydat osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi, splňují-li požadavky tohoto řádu a přesvědčí-li se synodní rada z dosažitelných svědectví i z osobního rozhovoru s nimi o opravdovosti jejich rozhodnutí vstoupit do Českobratrské církve evangelické a sloužit jí.
3. Ke zjištění všeobecného i odborného bohosloveckého vzdělání těchto kazatelů může synodní rada požadovat složení zkoušek podle **oddílu E** tohoto řádu.

Oddíl B. Faráři

Čl. 10. Odborná příprava farářů

1. Za odbornou bohosloveckou přípravu faráře pokládá církev absolvování jednooborového magisterského studijního programu „Evangelická teologie“ na UK ETF nebo obdobného studijního programu na některé zahraniční teologické fakultě.
2. V odůvodněných případech může synodní rada po prozkoumání studijních osnov uznat i studium na jiných evangelických bohosloveckých fakultách nebo vysokých školách.
3. Pro studenty teologie, kteří se připravují na povolání faráře v církvi, jsou závazná ustanovení Řádu pro studenty bohosloví.
4. Církev očekává od svých farářů stále samostatné odborné vzdělávání. Součástí tohoto povinného dalšího vzdělávání jsou pastorální konference

pořádané v rámci seniorátů i teologické kurzy a semináře pořádané pro kazatele synodní radou nebo těmi, kterým synodní rada toto právo svěří.

Čl. 11. Vikariát

1. Absolventi bohoslovecké fakulty, kteří se chtějí stát faráři v církvi, jsou povinni absolvovat prakticko-teologický vikariát, který trvá jeden rok. Náplň vikariátu stanovují **Pravidla vikariátu** přijatá synodem.
2. Povinnost absolvovat vikariát se vztahuje i na kazatele a duchovní z jiných církví, kteří se chtějí stát faráři Českobratrské církve evangelické. V odůvodněných případech je synodní rada oprávněna absolvování vikariátu prominout.
3. Vikář je zaměstnancem církve na dobu vikariátu. Místo konání vikariátu určuje synodní rada na návrh komise pro vikariát.
4. Vikariát je ukončen rozhodnutím synodní rady o způsobilosti absolventa pro službu faráře v církvi, a to na základě vyjádření komise pro hodnocení absolventů vikariátu.
5. Úspěšnému absolventovi vikariátu vydá synodní rada osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi za předpokladu, že absolvent podepíše kazatelský revers, jímž se zavazuje věrně konat kazatelskou službu. Znění reversu stanoví synod.
6. Absolventovi vikariátu, který byl řádně povolán za faráře některého církevního sboru, se uděluje ordinace ke službě slova a svátostí způsobem stanoveným v Agendě českobratrské církve evangelické. V odůvodněných případech může synodní rada neúspěšnému absolventovi prodloužit dobu vikariátu nejdéle o další rok.
7. Předpokladem pro přijetí do vikariátu je písemná žádost studenta (absolventa) bohosloví zapsaného do seznamu kandidátů služby církve z řad studentů teologie, podaná synodní radě. Není-li student v seznamu kandidátů zapsán, musí synodní radě se svou přihláškou předložit i doporučení staršovstva a seniorátního výboru.
8. Podmínkou pro přijetí do vikariátu je písemná žádost absolventa bohosloveckého studia o sjednání pracovního poměru na dobu vikariátu tj. na dobu jednoho roku. Vikář se tím stane zaměstnancem církve na dobu jednoho roku.

Čl. 12. Působnost farářů

1. Faráře volí farní sbor (sborové shromáždění) na místa zřízená synodem. Farář má za úkol pečovat spolu se staršovstvem o duchovní život a správu sboru. Zejména mu přísluší kázat slovo Boží a sloužit svátostmi, připravovat a řídit pravidelná a příležitostná bohoslužebná a katechetická shromáždění, navštěvovat členy sboru a pastýřsky o ně pečovat. Farář též odpovídá za vedení jemu svěřených pomocných kazatelů, ordinovaných presbyterů a předčitatelů. Nese odpovědnost za řádné vedení církevních matrik, knih, archivu a sborové kanceláře i za plnění administrativních a správních úkolů. Stanoví-li v dohodě se staršovstvem návštěvní hodiny, zveřejní je a dodržuje.

2. Seniorátní kazatele volí konvent na místa zřízená synodem pro přesně vymezené obory seniorátní práce. Jsou voleni na dobu určitou. Jsou odpovědní konventu a svůj úřad vykonávají podle pokynů seniorátního výboru.
3. Kazatele povšechného sboru volí synod na místa, která zřídil pro přesně vymezené obory církevní práce. Kandidáty navrhuje synodní rada na základě jejich žádosti. Jsou voleni na dobu určitou. Jsou odpovědní synodní radě a svůj úřad vykonávají podle jejích pokynů.

Čl. 13. Kazatelský statut

1. Je-li ve farním sboru více kazatelů než jeden, stanoví staršovstvo po dohodě s nimi zvláštním kazatelským statutem, jak se rozdělí jejich práce, práva, odpovědnost a povinnosti. Statutem musí být ustanoveno, který z kazatelů je představitelem sboru. Statut schvaluje seniorátní výbor.
2. Je-li ustanoven jeden kazatel pro dva či více spolupracujících sborů, navrhnou příslušná staršovstva po vzájemné dohodě za přispění seniorátního výboru mezisborový kazatelský statut, který určí poměr kazatelova pracovního úvazku v jednotlivých sborech a podíl každého ze sborů na nákladech spojených s kazatelovou službou. Statut schválí nejprve staršovstva a pak jej předloží ke schválení seniorátnímu výboru.

Oddíl C. Jáhnové

Čl. 14. Příprava jáhnů

1. Jáhnem se může stát:
 - a. ten, kdo úspěšně absolvoval studium na Evangelické akademii - vyšší odborné škole biblické v Hradci Králové (EA-VOŠB)
 - b. studující UK ETF po úspěšném složení první odborné zkoušky
 - c. absolvent bakalářského studia pastoračního zaměření při UK ETF
 - d. absolvent jiné odborné školy teologického zaměření odpovídající úrovni. Jeho odbornou způsobilost a teologickou orientaci přezkoumá komise pro jáhenskou službu.
2. O zařazení absolventa EA-VOŠB nebo jiné odborné školy teologického zaměření odpovídající úrovni do jáhenské praxe rozhodne synodní rada, a to na základě doporučení staršovstva příslušného farního sboru, příslušného seniorátního výboru a vyjádření psychologa, kterého sama určí.
3. Úspěšnému absolventovi jáhenské praxe vydá synodní rada osvědčení o způsobilosti k ordinované službě jáhna v církvi za předpokladu, že absolvent podepíše kazatelský revers, jímž se zavazuje věrně konat kazatelskou službu. Znění reversu stanoví synod.
4. V odůvodněných případech může synodní rada neúspěšnému absolventovi prodloužit dobu jáhenské praxe nejdéle o další rok.

5. Absolventovi jáhenské praxe, který byl řádně povolán za jáhna některého církevního sboru, se uděluje ordinace ke službě slova a svátostí způsobem stanoveným v Agendě Českobratrské církve evangelické.
6. Synodní rada vede seznam uchazečů o jáhenskou praxi a zve je k rozhovorům.
7. Jáhenská praxe trvá jeden rok. Náplň praxe stanovují **Pravidla jáhenské praxe**, která usnáší synod.
8. Uchazeč o jáhenskou službu je zaměstnancem církve na dobu jáhenské praxe. Místo konání jáhenské praxe určuje synodní rada na návrh komise pro jáhenskou službu.
9. Způsobilost uchazečů k jáhenské službě v ČCE posuzuje po absolvování jáhenské praxe komise pro hodnocení absolventů jáhenské praxe.
10. Jáhnovi, který přijme volbu v některém církevním sboru, umožní církev vysokoškolské studium bohosloví při zaměstnání za podmínek, které zaměstnavatelé obvykle poskytují svým zaměstnancům při distančním studiu.
11. Ukončí-li jáhen působící v některém církevním sboru úspěšně vysokoškolské studium jednooborového magisterského studijního programu „Evangelická teologie“ na UK ETF, obdrží osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře v církvi bez povinnosti absolvovat vikariát, rozhodne-li synodní rada na základě vyjádření příslušných nižších církevních správních orgánů, že je způsobilý k ordinované službě faráře v církvi.

Čl. 15. Působnost jáhnů

1. Jáhen povoláný sborem, který má svého faráře, vypomáhá ve sborové práci pod vedením faráře tak, jak stanoví kazatelský statut.
2. Ve sboru neobsazeném farářem pracuje jáhen pod vedením administrátora, který je představitelem sboru. Jáhen je povinen respektovat jeho pokyny.
3. Jáhnové zvolení na místa kazatelů seniorátního nebo povšechného sboru, pracují pod vedením osob určených příslušným správním orgánem a jsou povinni dbát jejich pokynů.

Oddíl D. Ordinovaní presbyteři a předčitatelé

Čl. 16. Společná ustanovení pro ordinované presbytery a předčitatele

1. Ordinovaní presbyteři a předčitatelé jsou ke své službě povolávání v případě potřeby sborů, zejména tehdy, je-li kazatel na dovolené nebo nemocen, slouží-li v jiném sboru, nebo je-li sbor uprázdňen.
2. Při své službě jsou ordinovaní presbyteři a předčitatelé povinni řídit se pokyny kazatele příslušného sboru nebo jeho administrátora. Pod vedením

svého kazatele a při seniorátních i celocírkevních příležitostech jsou povinni se pro svou službu dále vzdělávat.

Čl. 17. Ordinovaní presbyteři

1. Ordinovaným presbyterem se může stát člen staršovstva, kterému byla svěřena možnost vypracovávat vlastní kázání, modlitby a liturgické pořady bohoslužebných a katechetických shromáždění, vést tato shromáždění a vysluhovat svátosti.
2. K ordinaci může staršovstvo navrhnout toho svého člena, o němž je přesvědčeno, že je pro tuto službu způsobilý svou osobní zbožností, dobrou pověstí, důvěrou, které se těší ve sboru, a schopností vést shromáždění důstojným způsobem. Návrh se předkládá synodní radě s doporučením seniorátního výboru. Uchazeč je povinen podrobit se zkouškám podle **oddílu E** tohoto řádu.
3. A) Pro přípravu ke zkouškám platí tento plán přípravy
 - a. Za přípravu uchazečů odpovídá příslušný seniorátní výbor.
 - b. Seniorátní výbor organizuje nejméně jedenkrát během svého volebního období kurz pro přípravu budoucích ordinovaných presbyterů.
 - c. Vedením tohoto kurzu pověří seniorátní výbor jednoho z kazatelů.
 - d. Osnovu kurzu tvoří **Řád pro kazatele čl. 21 odst. 2 [ŘK 20,2]**.
 - e. Obsah jednotlivých setkání, téma, přednášející atd. určí vedoucí kurzu. Doporučuje se obracet se na kazatele příslušného seniorátu.
 - f. Kurz trvá dva až tři roky a má 24 vzdělávacích setkání.
 - g. Data a místa setkání se určí na rok dopředu a účastníci jsou s nimi seznámeni.
 - h. Účastníci se účastní kurzu od zahájení do skončení.
 - i. Vedoucí kurzu vede záznam o programu jednotlivých setkání a o účasti.
 - j. Seniorátní výbor vystaví absolventům kurzu osvědčení o úspěšném ukončení.
- B) Za řádnou přípravu ke zkouškám může být považováno i úspěšně absolvované studium na VOŠ biblické v Hradci Králové. Uchazeč předloží ke své žádosti kopii osvědčení o absolvování této školy. Pak se na něj nevztahuje ustanovení písm. A).
4. Uchazeči, který zkoušky úspěšně absolvoval, vydá synodní rada osvědčení způsobilosti ke službě ordinovaného presbytera.
5. Presbyterovi, který získal toto osvědčení, je ve sboru, jehož je členem, udělena ordinace ke službě slova a svátostí způsobem stanoveným v Agendě českobratrské církve evangelické.
6. Ordinovaný presbyter může konat ve vlastním sboru pouze tu službu, o niž ho výslovně požádá staršovstvo sboru.
7. V jiném sboru může ordinovaný presbyter sloužit jen na základě pozvání příslušného staršovstva. V naléhavých případech pozve ordinovaného presbytera ke službě příslušný představitel sboru a své rozhodnutí s odůvodněním dodatečně oznámí staršovstvu.

8. O výchovu a vzdělávání ordinovaných presbyterů po jejich ordinaci pečuje synodní rada, která vede jejich evidenci.
9. Ztrátu způsobilosti k ordinované službě presbytera vysloví synodní rada vždy po právoplatném rozhodnutí pastýřské rady o ztrátě způsobilosti k ordinované službě a v případech, kdy ordinovaný presbyter, který přestal být členem staršovstva, nepožádá o zachování způsobilosti k ordinované službě.
10. O zachování nebo ztrátě způsobilosti k ordinované službě presbytera jedná synodní rada, když ordinovaný presbyter přestane být členem staršovstva, nestane se členem staršovstva jiného sboru nebo není církví povolán k jinému druhu služby, pokud do šesti měsíců od ukončení členství ve staršovstvu požádá o zachování způsobilosti k ordinované službě. K žádosti je nutno připojit vyjádření staršovstva sboru, jehož členem žadatel je, a vyjádření příslušného seniorátního výboru.
11. Zachování nebo ztrátu způsobilosti k ordinované službě presbytera vyslovuje synodní rada zvláštním rozhodnutím v každém jednotlivém případě. Ztráta způsobilosti nabývá účinnosti doručením písemného rozhodnutí ordinovanému presbyterovi.
12. Obnovení způsobilosti k ordinované službě presbytera, jenž způsobilost ztratil, je možné za podmínek, které v každém jednotlivém případě určí synodní rada.
13. Ordinovaní presbyteri jsou na základě svého ordinačního slibu povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, které jim byly důvěrně svěřeny.

Čl. 18. Předčitatelé

1. Předčitatelem se může stát člen sboru starší 18 let, kterému byla svěřena možnost vést bohoslužebná a katechetická shromáždění místo nepřítomného kazatele.
2. Za předčitatele povolává staršovstvo sboru takového člena sboru o němž je přesvědčeno, že je pro tuto službu způsobilý svou osobní zbožností, dobrou pověstí, důvěrou, které se těší ve sboru a schopností vést shromáždění důstojným způsobem.
3. Předčítatel koná svou službu ve sboru předčítáním kázání, modliteb a dalších liturgických a vzdělávacích textů z pomůcek vydaných synodní radou nebo připravených ordinovanými členy církve.
4. Předčítatel povoláný staršovstvem určitého sboru církve může být pozván ke službě i staršovstvem jiného sboru.

Čl. 19. Pastorační pracovníci a katecheti

1. Pastoračním pracovníkem se může stát aktivní člen ČCE s hlasovacím právem, který má ukončené středoškolské vzdělání. Ve výjimečných případech se jím může stát aktivní člen farního sboru ČCE s hlasovacím právem, který má ukončené základní vzdělání a u něhož bylo rozpoznáno mimořádné nadání pro konkrétní práci, která se od něj očekává.

2. Katechetou se může stát aktivní člen ČCE s hlasovacím právem, který splňuje následující podmínky:
 - má ukončené vzdělání na VOŠ biblické v Hradci Králové nebo úspěšně složil alespoň 1. odbornou zkoušku magisterského studijního programu teologie ETF UK nebo dokončil bakalářský studijní program teologie ETF UK,
 - složil pedagogické minimum předepsané MŠMT ČR.
3. K povolání za pastoračního pracovníka nebo za katechetu je zapotřebí:
 - doporučení staršovstva sboru, v němž kandidát žije a působí,
 - doporučení příslušného seniorátního výboru,
 - vyjádření psychologa o způsobilosti kandidáta pro tuto práci.
4. Pastorační pracovníky a katechety povolává synodní rada na žádost staršovstva sboru, ve kterém budou působit. Ke službě je pověřuje příslušný seniorátní výbor.
5. Synodní rada vede seznam pastoračních pracovníků a katechetů a pečuje o jejich další povinné vzdělávání.

Oddíl E. Zkoušky

Čl. 20. Zkušební komise

1. a. Synod volí společného předsedu komise pro hodnocení absolventů vikariátu a komise pro hodnocení absolventů jáhenské praxe a dva jeho náhradníky na dobu shodnou s délkou funkčního období poslanců na synod.
b. Synod zřizuje zkušební komisi, která zkouší uchazeče o službu ordinovaných presbyterů.
2. Statut zkušební komise a zkušební řády schvaluje synod.

Čl. 21. Obsah zkoušek

1. Způsob hodnocení absolventů vikariátu i způsob jejich posuzování stanovují **Pravidla vikariátu** přijatá synodem.
2. Způsob hodnocení absolventů jáhenské praxe i způsob jejich posuzování stanovují **Pravidla jáhenské praxe** přijatá synodem.
3. Cílem zkoušek uchazečů o službu ordinovaných presbyterů je zjistit jejich znalosti a schopnosti v těchto oborech:
 - a. Bible, její dobové pozadí, literární historie, teologie a výklad.
 - b. Věrouka a etika a jejich uplatnění ve sborové práci a ve společnosti.
 - c. Nauka o kázání, vyučování a pastorační a způsobilost uchazeče ke kázání, vyučování a osobní pastýřské péči.
 - d. České i všeobecné církevní dějiny a jejich působení na život církve a společnosti.
 - e. Nauka o církvi, organizace a správa církve, její zřízení a řády a obecně platné právní předpisy vztahující se k činnosti církve.
 - f. Ostatní církve a ekumenismus.

4. Před ústní zkouškou předkládají uchazeči o službu ordinovaných presbyterů písemné vypracování pořadu služeb Božích s vlastním kázáním, modlitbami a výběrem písní. Texty kázání zadává zkušební komise.

Čl. 22. Prováděcí ustanovení o zkouškách uchazečů o službu ordinovaných presbyterů

1. Způsobilost uchazeče ke kázání a vedení bohoslužebného shromáždění je posuzována v bohoslužebném shromáždění některého církevního sboru. Uchazeč vede toto shromáždění, kterému jsou přítomni pověřeni členové zkušební komise.
2. Zkoušky jsou hodnoceny dvěma stupni: Prospěl nebo neprospěl.
3. Uchazeč, jehož zkouška byla hodnocena stupněm neprospěl, ji může opakovat nejdříve po 6 měsících.
4. Termíny zkoušek i opravných zkoušek určuje zkušební komise.

Čl. 23. Kazatelský revers

Budu-li zvolen(a) za kazatele(ku) ČCE a potvrzen(a) synodní radou, zavazuji se, že:

1. Svou službou i svědectvím vlastního života budu zvěstovat a stvrzovat evangelium Ježíše Krista i dar víry, která se cele spoléhá na Boží milost.
2. Budu svědomitě zvěstovat Boží slovo podle Písem a vysluhovat Kristovy svátosti v souladu s vyznáním, učením a řády církve.
3. Budu řádně a včas plnit povinnosti dohodnuté v povolací listině, stanovené řády a uložené nadřízenými církevními orgány.
4. Budu se stále bohoslovecky vzdělávat.
5. Budu se zdržovat činností, které nejsou v souladu s kazatelskou službou, nebo které by mne zdržovaly či rušily v plnění povinností s ní spojených.
6. Vystříhám se všeho, co by narušovalo společenství a řád ČCE.

Tento závazek činím v důvěře v Boží pomoc a potvrzuji jej vlastním podpisem.

Oddíl F. Závěrečná ustanovení

Čl. 24. Platnost řádu

Tento řád usnesl 28.pokračující synod dne 12.11.1994. Řád nabyl platnosti vyhlášením synodní radou dne 8.2.1995. Vyhlášením tohoto řádu pozbyl platnosti dosavadní Řád pro kazatele usnesený 23.synodem 18.11.1983 ve znění vyhlášeném k 1.6.1984. Mimořádné zasedání 30. synodu ČCE 7. 9. 2002 usneslo doplnky tohoto řádu a synodní rada jeho platnost vyhlásila od 18.9.2002.

[Zpět na obsah](#)

Tento řád je ve znění platném po 3. zasedání 32. synodu ČCE.

Některé v oficiální verzi chybně uvedené odkazy jsou nahrazeny správnými, jejich původní chybná podoba je uvedena v hranaté závorce menším písmem a odlišnou barvou. Odkazy psané kurzívou připojil zcela nově JP.